

«Πρὸς Οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας»

- Χρονικά • Ποιμαντικές Δραστηριότητες •
- Ἐκδηλώσεις • Συνάξεις • Ὁμιλίες •
- Κηρύγματα • Πανηγύρεις • Προσκυνήματα •
- Κοινωνική Διακονία • Ἐκδόσεις •

«Ὅχι μόνον πλούσιοι, ἀλλὰ καὶ κατὰ Χάριν Θεοί...»

Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία Ἐναρξης τοῦ Τριωδίου

Κολωνός, 27η Ἰανουαρίου 2025 ἑκ. ἡμ.

Τὴν Κυριακὴ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, 27η Ἰανουαρίου 2025 ἑκ. ἡμ., ἡ Μνήμη τῆς Ανακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσόστομου, ἐτελέσθη Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, στὸν Ἱερὸ Ναὸ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, στὸν Κολωνὸ Ἀθηνῶν, τῆς ὁποίας προῖστατο ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας

Ὁρωποῦ καὶ Φυλῆς κ. Κυπριανός.

Συμμετεῖχαν ὁ Αἰδεσιμ. Πρεσβύτερος π. Ἄγγελος Μουρλᾶς, ὁ Ἱεροδιάκονος π. Γαβριὴλ Ἀγιοκυπριανίτης, ὡς καὶ τρεῖς εὐλαβέστατοι Ὑποδιάκονοι. Παρέστη συμπροσευχόμενος ὁ Ἐφημέριος τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Αἰδεσιμ. π. Απόστολος Καγιόγλου.

* * *

■ **Στὴν** Ὁμιλία του, ὁ Σεβασμ. Μητροπολίτης μας ἀναφέρθηκε στὴν Παραβολὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς Κυριακῆς ἸϚ' Λουκᾶ.

Στὸ ἄνοιγμα τῆς κατανυκτικῆς περιόδου τοῦ Τριωδίου, οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἔχουν ὀρίσει νὰ διαβάζεται ἡ Παραβολὴ αὐτῆ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, προκειμένου νὰ μᾶς ὑποδείξουν τὸ κυρίαρχο στοιχεῖο τῆς: τὸ πνεῦμα τῆς Μετανοίας, τὸ ὁποῖο εἶναι ἀρρήκτως συνδεδεμένο μὲ τὸ ταπεινὸ φρόνημα.

«Δεδικαιωμένος» εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ κατέβη ὁ ἁμαρτωλὸς Τελώνης καὶ ὄχι ὁ δίκαιος Φαρισαῖος, διότι, μᾶς λέει ὁ Χρι-

στός μας, «**πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.**»

Ἐάν ἐξετάσουμε μὲ εἰλικρινῆ διάθεσι τὸν ἑαυτὸν μας, θὰ ἀναγνωρίσουμε τὴν παρουσία μέσα μας τοῦ **φαρισαϊκοῦ πνεύματος**, τὸ ὁποῖο μάλιστα τρέφεται ἀπὸ τὴν ἐπιμελῆ μας ἐκπλήρωσι τῶν «θρησκευτικῶν μας καθηκόντων»... **Ἐνῶ**, ὅπως λέει ὁ ψαλμωδός, «**Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.**»

Ὅμως, γιὰ νὰ μας δοθῆ τὸ ταπεινὸ φρόνημα ὀφείλουμε νὰ πολεμήσουμε τίς ποικίλες ἐκφράσεις τῆς ὑπερηφανείας, τῆς αὐτοπροβολῆς, τῆς αὐταρεσκείας καὶ τῆς ἀνθρωπαρεσκείας...

• **Ὁ** Τελώνης «**μακρόθεν ἐστὼς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι.**»... **Ἐν** πρώτοις λοιπόν, ἔχει ἰδιαίτερη σημασία **νὰ προσέχουμε τὴν ἐξωτερικὴ μας συμπεριφορά καὶ τὴν ἐξωτερικὴ μας περιβολή**, τὸν τρόπο δηλαδή μὲ τὸν ὁποῖο ζοῦμε, ὥστε νὰ ἐκφράζῃ μία ταπείνωσι.

Ὅποιος ποθεῖ τὴν ταπείνωσι, προσέχει μὴ τυχὸν σκανδαλίση... **Ὁ** Χριστὸς μας γιὰ καμμία ἄλλη πτῶσι δὲν ἐκφράσθηκε τόσο αὐστηρά: «**Ὁς δ' ἂν σκανδαλίση ἓνα τῶν μικρῶν τούτων τῶν πιστευόντων εἰς Ἐμέ, συμφέρει αὐτῷ ἵνα κρεμασθῆ μύλος ὀνικός εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ καταποντισθῆ ἐν τῷ πελάγει τῆς θαλάσσης.**»... **Ἄς** προσέχουν αὐτὸ ἰδιαίτερος οἱ χριστιανὲς γυναῖκες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄνδρες, στὴν συμπεριφορά τους καὶ τὴν ἐνδυμασία τους...

Ἄς μετανοήσουν γιὰ τὸν καλλωπισμὸ καὶ τὴν ἐπιτηδευμένη ἐμφάνισί τους, ὄχι μόνο γιὰ τὸν τυχὸν σκανδαλισμὸ τινος προσώπου, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸν χρόνο καὶ τὰ χρήματα, τὰ ὁποῖα ἀπαιτοῦν αὐτά, ἐνῶ δὲν ἔχουν χρήματα, ὅταν πρόκειται γιὰ μία ἐλεημοσύνη, δὲν ἔχουν χρόνο, ὅταν πρόκειται γιὰ προσευχή...

• **Κατόπιν** εἶναι ἀξιοπρόσεκτο, ὅτι ὁ Τελώνης ἔστεκε αὐτομεμφόμενος καὶ ζητῶν τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. **Ἔτσι** καὶ ἐμεῖς, ἂν θέλουμε νὰ κατοικῆ στὴν καρδιά μας τὸ Φῶς τῆς Παναγίας Τριάδος, **ἄς ἀναζητοῦμε τὴν ταπείνωσι μὲ τὴν διαρκῆ Μετανοία...** **Οἱ** Ἅγιοι Πατέρες μας μᾶς συμβουλεύουν νὰ κάνουμε κάθε ἡμέρα «λογαριασμὸ» τῶν πράξεων καὶ ἐνθυμήσεών μας καὶ νὰ μετανοοῦμε. **Καὶ** προσθέτουν, πῶς ὅ,τι καλὸ καὶ νὰ ἔχουμε κάνει αὐτὴ τὴν ἡμέρα, δὲν ἔχουμε κάνει οὐσιαστικὰ τίποτε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἂν δὲν ἀφιερῶσαμε ἓνα δάκρυ μετανοίας γιὰ τίς ἁμαρτίες μας, ἢ ἔστω ἓναν στεναγμὸ ἐσωτερικό, ἓνα δάκρυ τῆς καρδίας αὐτομεμφόμενοι...

Αὐτὴ ἡ ἐνθύμησις τῶν ἁμαρτιῶν μας καὶ ἡ αὐτομεμφία νὰ μᾶς κἀνῃ νὰ ἀναγνωρίζουμε, ὅτι ἔχουμε καταρρακῶσει τὸ φω-

τεινὸ ἔνδυμα τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος καὶ νὰ εἴμεθα ἔτοιμοι γιὰ τὶς θλίψεις καὶ δοκιμασίες τῆς ζωῆς, στίς ὁποῖες θὰ αἰσθανθοῦμε τὴν παιδαγωγικὴ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, καὶ δὲν θὰ τὰ βάλουμε μὲ τὸν Θεὸ ἢ τοὺς ἀνθρώπους... Ὅπως ἔλεγε ὁ Μέγας Ἀντώνιος, «αὕτη εἶναι ἡ μεγαλύτερη ἐργασία τοῦ ἀνθρώπου, τὸ νὰ ὁμολογήσῃ τὸ σφάλμα του ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ περιμένη πειρασμὸ μέχρι τὴν τελευταία του ἀναπνοή».

• **Ἡ** ὁδὸς γιὰ τὴν ταπείνωσι εἶναι ἐπίσης νὰ βιώνουμε τὰ λόγια τῆς Κυριακῆς προσευχῆς: «Γενηθήτω τὸ θέλημά Σου»..., νὰ μαθαίνουμε νὰ κόβουμε τὸ θέλημά μας, νὰ παραιτούμεθα ἀπὸ τὰ «γοῦστα» μας καὶ τὰ θελήματατά μας, γιὰ νὰ γίνουμε ἐλεύθεροι.

Ἡ κοπὴ τοῦ ἰδίου θελήματος δὲν εἶναι μόνο ἔργο τῶν Μοναχῶν. Χωρὶς ἀλληλο-υποταγὴ στὴν οἰκογένεια, στὴν ἐργασία, στὸ κοινωνικὸ περιβάλλον, βασιλεύει σύγχυσις καὶ ταραχὴ.

Καὶ πέραν ἀπὸ τὴν ὑπακοὴ στοὺς ἀνθρώπους, καλούμεθα νὰ ὑπακούωμε ἀκόμη καὶ στὰ γεγονότα, μία ἀνατροπὴ προγράμματος, μία ἀσθένεια, μία ἀπώλεια, χωρὶς ἀγανάκτησι, ἐμπιστευόμενοι στὴν ἀγαθὴ Πρόνοια τοῦ Κυρίου μας.

Ἔτσι, προσέχοντες τὴν συμπεριφορὰ μας, τὴν ἐσωτερικὴ μας ἐργασία, μὲ προσευχὴ καὶ ὑπομονή, μὲ τὴν συμβουλή τοῦ Πνευματικοῦ μας καὶ τὴν Χάρι τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων, θὰ μᾶς δοθῇ τὸ Χάρισμα τῆς Ταπεινοφροσύνης καὶ θὰ δεχθοῦμε τὴν πρόσκλησι τοῦ Κυρίου μας γιὰ τὴν θέωσι: νὰ σκηνώσῃ στὴν καρδιὰ γεμάτῃ ἀπλότητα καὶ ἀγάπη ὁ Πατήρ, ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Πανάγιο Πνεῦμα...

Καὶ νὰ μὴν λησμονοῦμε ποτέ, ὅτι ἡ Ταπεινοφροσύνη ἔχει ὄνομα... Ὁ Ἰδιὸς ὁ Χριστὸς μας εἶναι μὲν Ἀγάπη, ἀλλ' εἶναι καὶ Ταπεινοφροσύνη... «Μάθετε ἀπ' Ἐμοῦ, ὅτι Πρᾶός Εἰμι καὶ Ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ» (Μαθ. ια' 29)... Μετέχοντες τοῦ Χριστοῦ, μετέχουμε στὴν Ταπείνωσι, γενόμεθα Ταπεινοί...

Ἡ ἐν Χριστῷ Ζωὴ μᾶς μεταμορφώνει σὲ «παιδιά», δηλαδὴ σὲ ταπεινοὺς, ἄπλαστους, ἄνευ φθόνου, ἀκενόδοξους, ἀγνοῦς, ἄνευ ἀλαζονείας καὶ ματαιοδοξίας: «Ἐὰν μὴ στραφῆτε καὶ γένησθε ὡς τὰ παιδιά, οὐ μὴ εἰσέλθετε εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν» (Μαθ. ιη' 3).

Πρότυπο Ταπεινώσεως ὁ Τελώνης, ἀλλὰ πρωτίστως ὁ Ἰδιὸς ὁ Χριστὸς μας: Νίψις ποδῶν, Πτωχεία, Πάθος, Σταυρὸς, Κένωσις...

† Γ.Ι.Μ.